A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)
2007. június 21.*

A C-259/05. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Rechtbank te Rotterdam (Hollandia) a Bírósághoz 2005. június 8-án érkezett, 2005. június 20-i határozatával terjesztett elő

az **Omni Metal Service**

ellen folyamatban lévő büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök, J. N. Cunha Rodrigues, K. Schiemann (előadó), M. Ilešič és E. Levits bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,
hivatalvezető: J. Swedenborg tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. szeptember 7-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: holland.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Omni Metal Service képviseletében R. Sinke és B. Veldhoven advocaten,

– a holland kormány képviseletében H. G. Sevenster és M. de Mol, valamint P. van Ginneken, meghatalmazotti minőségben,

– a portugál kormány képviseletében L. Fernandes és M. Ribes, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében M. Konstantinidis, meghatalmazotti minőségben, segítői: P. Kugel, T. Ormond és P. Kuypers advocaten,

a főtanácsnok indítványának a 2007. február 15-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2001. december 28-i 2557/2001/EK bizottsági rendelettel (HL L 349., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 6. kötet, 378. o.) módosított, az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladékszállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló, 1993. február 1-ji 259/93/EGK tanácsi rendelet (HL L 30., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 176. o.; a továbbiakban: a 259/93 rendelet) értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az Omni Metal Service ellen indított büntetőeljárás keretében terjesztették elő, amelynek alapja, hogy ez utóbbi anélkül exportált elektromos kábeleket Spanyolországból – Hollandia területén keresztül – Kínába, hogy e transzferről előzetesen tájékoztatta volna a holland hatóságokat.

Jogi háttér

3 A 259/93 rendelet 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ez a rendelet a Közösségen belüli, oda irányuló és onnan kifele történő hulladékszállításokra vonatkozik.

[...]

(3) a) A csak hasznosítás céljából szállított és a II. mellékletben felsorolt hulladékok is ki vannak zárva e rendelet rendelkezéseinek hatálya alól, kivéve az alábbi b), c), d) és e) albekezdésben, a 11. cikkben és a 17. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében előírt rendelkezéseket [...]"

4 A 259/93 rendelet „Hulladékok zöld listája" című II. melléklete szerint:

„A hulladék – függetlenül attól, hogy az szerepel ebben a listában – nem szállítható zöld listás hulladékként akkor, ha más anyagokkal oly mértékben szennyezett, hogy a) a hulladékkal kapcsolatos kockázatok megnövekedése miatt indokolt a hulladék felvétele a sárga vagy a vörös listába, vagy b) a szennyező anyagok megakadályozzák a hulladék környezetvédelmi szempontból biztonságos hasznosítását.

GA. Fém- és fémötvözet-hulladékok fémes, nem diszpergált megjelenési formában

[...]

Az alábbi színesfémek és ötvözeteik hulladéka és törmeléke:

GA 120 7404 00 Réz hulladéka és törmeléke

[...]

GC. Egyéb fémtartalmú hulladékok

GC 010 Kizárólag fémekből és ötvözetekből álló elektromos szerelvények

GC 020 Hulladék elektronikai alkatrészek (pl. nyomtatott áramkörök, elektronikus alkatrészek, huzal stb.), valamint alapanyagként használható, illetve nemesfémek hasznosítására alkalmas elektronikus alkatrészek

[...]

GH. Szilárd műanyag hulladékok

A hulladékoknak e csoportjába az alább felsoroltakon kívül egyéb hulladékok is beletartozhatnak:

GH 010 3915 Az alábbi műanyagok hulladéka, forgácsa és törmeléke:

[...]

GH 013 ex 3915 30 – Vinil-klorid polimerek

[...]"

5 A 259/93 rendelet 17. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A II. mellékletben felsorolt hulladékok tekintetében a Bizottság e rendelet alkalmazásának dátuma előtt minden olyan országot tájékoztat az abban a mellékletben található hulladékok jegyzékéről, amelyre nem vonatkozik az OECD-határozat [A Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Tanácsának

1992. március 30-i határozata a hasznosításra szánt hulladék országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről], és írásos megerősítést kér arról, hogy ezek a hulladékok nem képezik ellenőrzés tárgyát a rendeltetési országban, továbbá arról, hogy ez utóbbi ország elfogadja a szállítandó hulladékok ilyen besorolási kategóriáit anélkül, hogy élne a III. és IV. mellékletre vonatkozó ellenőrzési eljárásokkal, vagy hogy jelzi, amennyiben az ilyen hulladékot alá kell vetni vagy ezen eljárások bármelyikének, vagy a 15. cikkben meghatározott eljárásnak.

[...]

2. A II. mellékletben felsorolt hulladék kivitele esetén a hulladék rendeltetési helyének olyan létesítménynek kell lennie, ahol a hasznosítási műveleteket az importáló országban a hatályos nemzeti jogszabályok szerint végzik, vagy amely a folytatandó tevékenységre engedéllyel rendelkezik. [...]

[...]

8. Ha a III. és a IV. mellékletben felsorolt, hasznosításra szánt hulladékot, vagy olyan hasznosításra szánt hulladékot, amelyeket még nem soroltak be a II., III. vagy a IV. mellékletbe, olyan országokba vagy olyan országokon keresztül exportálnak, amelyekre az OECD-határozat nem vonatkozik, akkor:

– a 15. cikket a (3) bekezdés kivételével megfelelően alkalmazni kell,

– indokolt kifogások csak a 7. cikk (4) bekezdése szerint emelhetők,

kivéve, ha a 16. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően megkötött kétoldalú vagy többoldalú megállapodások másként rendelik, továbbá az e cikk (4) vagy (6) bekezdésében, vagy a 15. cikkben meghatározott ellenőrzési eljárás alapján."

6 A 259/93 rendelet 15. cikke meghatározza az ártalmatlanításra szánt hulladékok kivitelének esetén alkalmazandó eljárást. Ezen eljárás többek között magában foglalja a tranzitország illetékes hatóságának történő bejelentést.

7 E rendelet 26. cikke (1) bekezdésének a) pontja a következőképpen rendelkezik:

„Illegális szállításnak minősül az olyan hulladékszállítás, amelyet úgy bonyolítanak le, hogy:

a) nem jelentik be azt az e rendelet rendelkezéseiben említett összes érintett illetékes hatóságnak; vagy

[...]"

8 A 2003. december 2-i 2116/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 318., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 674. o.) módosított, az egyes hulladékfajtáknak a C(92)39 végleges OECD-határozat hatálya alá nem tartozó meghatározott országokba történő szállítására alkalmazandó, a 259/93/EGK tanácsi rendelet szerinti ellenőrzési eljárások meghatározásáról szóló 1999. július 12-i 1547/1999/EK bizottsági rendelet (HL L 185., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 4. kötet, 247. o.) úgy rendelkezik – amint az a D. mellékletéből kitűnik –, hogy a 259/93 rendelet II. mellékletében a GH szakasz, illetve a GA 120 740400, GC 020

kódok alatt szereplő hulladékok szállítását Kína engedélyezi anélkül, hogy a 259/93 rendeletben meghatározott ellenőrzési eljárásokkal élne, azonban előírja a China National Import and Export Commodities Inspection Corporation által végzendő kötelező előzetes vizsgálatot.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

9 A Franciaországban székhellyel rendelkező Omni Metal Service társaság ellen büntetőeljárás folyik a Rechtbank te Rotterdam előtt a környezet kezeléséről szóló törvény (Wet milieubeheer) 10.60. cikke első bekezdésének, valamint a 259/93 rendelet 26. cikke első bekezdésének együttes olvasata alapján.

10 E társaságot azzal vádolják, hogy a 259/93 rendelet rendelkezéseit megsértve 2004. március 15-e körüli időpontban Spanyolországból Rotterdamon keresztül az illetékes hatóságok értesítése nélkül exportált Kínába 17, újrafelhasználásra szánt (PVC-vel bevont rézmagból készült, különböző – 15 cm-t is elérő – átmérőjű) hulladék elektromos kábeleket tartalmazó konténert.

11 Az Openbaar Ministerie (ügyészség) szerint, mivel az ilyen hulladékok nem háztartási huzalokból és kábelekből állnak, hanem nagy átmérőjű, földalatti villamosenergia-szállításra szánt kábelekből, nem tekinthetőek hulladék elektronikai alkatrészeknek a hulladékok zöld listájának GC 020 kódja értelmében. Mivel a réz és a PVC nem különválasztott kombinációja mint olyan nem szerepel a 259/93 rendelet III., illetve IV. mellékletének felsorolásaiban, és mivel a szállítás egy nem OECD-tagállam irányába történt, ezt köteles lett volna – amint az az említett rendelet 15. cikkének és 17. cikke (8) bekezdésének együttes olvasatából is kitűnik – bejelenteni a holland hatóságnak, mint a tranzitország hatóságának.

12 Az Openbaar Ministerie úgy véli, hogy az így javasolt értelmezés következik egyrészt abból, hogy megszorítóan kell értelmezni azokat a hulladékosztályokat, amelyek szállításáról a 259/93 rendelet nem rendelkezik, másrészt pedig a Bíróság C-192/96. sz., Beside és Besselsen ügyben 1998. június 25-én hozott ítéletében [EBHT 1998., I-4029. o., 32. és 34. pont] foglalt megállapításokból.

13 Az Omni Metal Service ugyanakkor úgy véli, hogy az alapügyben szóban forgó hulladék a fent említett GC 020 kód alá tartozik, mivel egyedül a kábelek összetétele, és nem az átmérője, vagy az eredete irányadó e minősítéshez. Ezenkívül Spanyolországban, a feladó országban követett gyakorlat szerint a zöld listán szereplő különböző hulladékok kombinációja esetén e lista alá tartozónak kell azokat tekinteni, és ennélfogva az erre vonatkozó eljárást kell követni. Kína politikája ehhez hasonló, a réz és a PVC kombinációját illetően e harmadik állam a behozatalt csupán a China National Import and Export Commodities Inspection Corporation által a feladó országban elvégzett előzetes vizsgálatnak veti alá.

14 E körülmények között a Rechtbank te Rotterdam úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Tekinthetőek-e a Zöld Lista GC 020 kódja szerinti »Hulladék elektronikai alkatrészeknek (pl. [...] huzal stb.)« olyan kábelhulladékok, mint a szóban forgó (részben 15 cm átmérőjű) kábelhulladékok?

2) Amennyiben az első kérdésre adott válasz nemleges: a Zöld Lista szerinti hulladékanyagnak tekinthető vagy tekintendő-e a Zöld Listában nevesített hulladékanyagok olyan kombinációja, amely maga nem szerepel ebben a listában, és szállítható-e a hulladékanyagok e kombinációja hasznosítás céljából anélkül, hogy a bejelentési eljárás alkalmazandó lenne?

3) Szükséges-e ebben az összefüggésben az, hogy ezeket a hulladékanyagokat szétválasztva kínálják fel vagy így szállítsák?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

15 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy amikor a Bíróság elé előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesztenek, a Bíróság feladata az, hogy megvilágítsa a nemzeti bíróság számára a közösségi jogszabályok hatályát, hogy lehetővé tegye az utóbbi számára e szabályoknak az elé terjesztett tényekre történő helyes alkalmazását, és nem az, hogy a Bíróság maga végezze el ezt az alkalmazást, annál is inkább, mivel nem áll feltétlenül a Bíróság rendelkezésére az ehhez szükséges valamennyi adat.

16 Az EK 234. cikkben előírt előzetes döntéshozatali eljárás ugyanis a Bíróság és a nemzeti bíróságok között olyan együttműködést hoz létre, amely a feladatmegosztáson alapul, és olyan eszközt jelent, amelynek révén a Bíróság a közösségi jog olyan

értelmezését nyújtja a nemzeti bíróságok számára, amely az eléjük terjesztett jogviták eldöntéséhez szükséges (a C-260/00–C-263/00. sz., Lohmann és Medi Bayreuth egyesített ügyekben 2002. november 7-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-10045. o.] 27. pontja).

17 A Bíróság ugyanakkor nem rendelkezik hatáskörrel az alapügy tényeinek elbírálására vagy az általa értelmezett közösségi szabályoknak nemzeti intézkedésekre, illetve helyzetekre való alkalmazására, mivel ezek a kérdések a nemzeti bíróság kizárólagos hatáskörébe tartoznak (lásd többek között a C-175/98. és C-177/98. sz., Lirussi és Bizzaro ügyben 1999. október 5-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-6881. o.] 38. pontját [EBHT 2005., I-5141. o.], és a C-318/98. sz., Fornasar és társai ügyben 2000. június 22-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-4785. o.] 32. pontját).

18 E körülmények között az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés úgy értendő, hogy az arra keres választ, hogy a hulladékok zöld listájának GC 020 kódját úgy kell-e értelmezni, hogy az vonatkozik – és adott esetben milyen feltételekkel – az elektromos huzalokra.

19 E tekintetben az említett kód szövegezéséből kitűnik, hogy a hulladékok, amelyekre a kód vonatkozik, hulladék elektronikai alkatrészek, valamint alapanyagként használható, illetve nemesfémek hasznosítására alkalmas elektronikus alkatrészek. Amint a holland kormány is kiemelte, a huzalok csupán mint a hulladék elektronikai alkatrészekre említett példa szerepelnek.

20 Következésképpen – amint azt az említett kormány és a Bizottság helyesen kifejtette –, az Omni Metal Service állításaival ellentétben, a GC 020 kód kizárólag az elektronikai alkatrészekből származó huzalokra vonatkozik. E kód ugyanakkor nem alkalmazható a más típusú huzalok esetén, különösen nem elektromos berendezésekből vagy szerelvényekből származó huzalok esetén, a hulladékok zöld listájának GC 010 kódja egyébként az ilyen szerelvényekből származó hulladékokat illetően kifejezetten meghatározza, hogy e kód alá csak a kizárólag fémekből és ötvözetekből álló hulladékok tartoznak.

21 Jóllehet a kérdést előterjesztő bíróság által az alapügyben szóban forgó kábeleket illetően nyújtott leírás azt sugallja, hogy nem elektronikai alkatrészekből származó huzalokról van szó, az Omni Metal Service a tárgyaláson kifejtette, hogy e kábeleket sohasem kizárólag villamosenergia földalatti szállítására szánták, amint azt a holland kormány állítja, hanem ténylegesen a fent említett elektronikai alkatrészekből származtak.

22 Amint a jelen ítélet 15–17. pontjában kifejtésre került, az e tekintetben felmerülő tényállás azonban a kérdést előterjesztő bíróság hatásköre.

23 Tekintettel a fentiekre úgy kell válaszolni az első kérdésre, hogy a 259/93 rendelet II. mellékletében szereplő hulladékok zöld listájának GC 020 kódját úgy kell értelmezni, hogy az csak abban az esetben vonatkozik huzalokra, ha azok elektronikai alkatrészekből származnak.

A második és a harmadik kérdésről

24 Előzetesen meg kell állapítani, hogy az alapügy PVC-vel bevont rézmagból készült elektromos kábelekre vonatkozik, és nem olyan magokra vagy bevonatokra, amelyeket előzetesen már szétválasztottak.

25 E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság második és harmadik kérdését úgy kell érteni, hogy azok lényegében arra keresnek választ, hogy a 259/93 rendeletet úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelet alapján a hulladékok zöld listáján szereplő hulladékokat illetően létrehozott szállítási rendszer vonatkozik olyan összetett hulladékfajtára is, amely bár maga nem szerepel e listán, két, a listán szereplő anyagból tevődik össze.

26 A holland és a portugál kormány szerint e kérdésre a válasz nemleges. Ezzel ellentétben az Omni Metal Service fenntartja a korábban a kérdést előterjesztő bíróság kifejtett álláspontját, amely szerint az ilyen összetett hulladékra a hulladékok zöld listájának rendszere alkalmazandó.

27 A Bizottság előadja, hogy az adott eset körülményei határozzák meg, hogy a hulladékok zöld listáján szereplő anyagok egy adott kombinációja szállítható-e előzetes bejelentés nélkül. Szerinte a bejelentési kötelezettség alóli mentesülés különösen abban az esetben engedhető meg, ha a rendeltetési ország hasznosítás céljából fogadja a szóban forgó hulladékot, amennyiben valamennyi érintett anyag szerepel a hulladékok zöld listáján, és a különböző hulladékok szennyezettségi foka ezt nem zárja ki.

28 Ugyanakkor a 259/93 rendelet II. mellékletének bevezető mondatából következik, hogy a hulladékok zöld listája rendszerének alkalmazása minden olyan esetben kizárt, amikor túl nagy a környezetszennyezés veszélye, illetve amikor nem lehetséges a szóban forgó különböző anyagokat ésszerűen újrahasznosítani. Az alapügyben a Bizottság úgy véli, hogy kötelező lett volna a bejelentés, amennyiben a PVC nem mindig veszélytelen a környezetre nézve.

29 Mint azt a Bíróság korábban már kimondta, a 259/93 rendelet hatodik és kilencedik preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy az említett rendelettel a tagállamok közötti hulladékszállítás felügyeletére és ellenőrzésére létrehozott rendszer szükséges a környezet minősége megőrzéséhez, védelméhez és javításához, és célja, hogy lehetővé tegye az illetékes hatóságok számára minden szükséges intézkedés megtételét az emberi egészség és a környezet védelme érdekében (lásd a Bíróság C-187/93. sz., Parlament kontra Tanács ügyben 1994. június 28-án hozott ítéletének [EBHT 1994., I-2857. o.] 18. pontját).

30 A 259/93 rendelet tizenegyedik és tizenkettedik preambulumbekezdése megerősítik, hogy az e rendelet által felállított felügyelet és ellenőrzés célja a környezet védelme, nemcsak a Közösség területén, hanem azon harmadik országokban is, amelyekbe a Közösség területéről a hulladékokat exportálják.

31 Azon tény, miszerint a hulladékok zöld listáján szereplő, hasznosításra szánt hulladékok szállítása a 259/93 rendelet 1. cikke (3) bekezdésének a) pontja értelmében általában mint kivétel mentesül az e rendelet által meghatározott ellenőrzési eljárások hatálya alól, azon körülménnyel magyarázható – amint azt az említett rendelet tizennegyedik preambulumbekezdése is kiemeli, – hogy az ilyen hulladékok rendszerint nem jelentenek kockázatot a környezetre, ha azokat az rendeltetési országban megfelelően hasznosítják. E megfogalmazásból kitűnik, hogy valamely hulladéktípusnak e listára történt felvétele, és ennek következtében a 259/93 rendelet által létrehozott felügyeleti és ellenőrzési rendszer hatálya alóli

mentesülése egy előzetes vizsgálat eredménye, amelynek keretében megállapítást nyert, hogy nem állnak fent ilyen veszélyek.

32 A fentiekre figyelemmel meg kell állapítani, hogy az említett zöld listán szereplő hulladékokra alkalmazandó rugalmasabb rendszer – azaz e hulladékoknak a 259/93 rendelet által létrehozott alapvető felügyeleti és ellenőrzési eljárások alóli mentesülése – főszabály szerint nem terjeszthető ki a listán nem szereplő hulladékokra.

33 Azon körülmény, miszerint egy hulladék két olyan elemből tevődik össze, amely külön-külön a hulladékok zöld listáján szereplő hulladékot képezhet, nem jár azzal az automatikus következménnyel, hogy ezen összetett hulladék is a lista hatálya alá tartozik. A körülmények, amelyek között a hulladékok és az ezek feldolgozásához kapcsolódó esetleges környezeti veszélyek kezelése történik, nem szükségszerűen azonosak aszerint, hogy az érintett hulladék több elemből tevődik össze, vagy ezen elemek mindegyike külön hulladékot képez.

34 E tekintetben egyébként meg kell jegyezni, hogy a Bíróság kimondta, hogy a hulladékok zöld listáján szereplő hulladékok keveréke az „AD 160 települési/háztartási hulladékok" csoportjába tartozik a 259/93 rendelet sárga listájának értelmében, és hozzátette, hogy az említett hulladékok csak szelektíven gyűjtve, vagy megfelelően szétválogatva minősülhetnek a zöld lista hatálya alá tartozónak (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Beside és Besselsen-ügyben hozott ítélet 30. és 31. pontját).

35 A fortiori, a hulladékok zöld listáján szereplő két anyag tartós kombinációjából, és nem csupán egyszerű keveredéséből származó egységes hulladék még kevésbé tartozhat az említett lista hatálya alá, amennyiben ez utóbbi nem említi meg kifejezetten.

36 A Bizottság által javasolt megközelítés nem fogadható el.

37 Először is e megközelítés nem egyeztethető össze a 259/93 rendelet által követett céllal, amennyiben az – amint az a jelen ítélet 28–33. pontjában kifejtésre került – csak abban az esetben kívánja mentesíteni egy adott hulladéktípus szállítását a létrehozott felügyeleti és ellenőrzési rendszer alól, amennyiben e hulladéktípus a kezelésével és feldolgozásával kapcsolatos környezeti veszélyekre vonatkozó előzetes vizsgálat végeztével felkerült a hulladékok zöld listájára.

38 Másodszor – amint azt a holland kormány helyesen kiemelte – a Bizottság által javasolt esetenkénti megközelítés jogbizonytalanságot eredményezne mind a gazdasági szereplők – akikre a leginkább jellemző, hogy e tekintetben döntéseket kell hozniuk, és vállalniuk kell azok kockázatát, – mind a tagállamok illetékes hatóságai szempontjából.

39 Figyelemmel a belőle eredő bizonytalanságra, e megközelítés a közösségi jogalkotó céljait is veszélyeztetné, aki a hulladékszállítás terén a rendeleti szabályozást választva kifejezetten azt kívánta garantálni, hogy e jogszabályt valamennyi tagállamban egyidejűleg és azonos módon alkalmazzák, mivel az ilyen harmonizáció nem csupán e szállítások tartalmi feltételeire vonatkozik, hanem az azokra alkalmazandó eljárásokra is (a C-324/99. sz., DaimlerChrysler-ügyben 2001. december 13-án hozott ítélet [EBHT 2001., I-9897. o.] 34. és 67. pontja).

40 Harmadszor a Bizottság által képviselt feltevést nem támasztja alá a 259/93 rendelet szövege. Ellentétben a Bizottság álláspontjával, a 259/93 rendelet II. mellékletének

bevezető mondata nem alapozza meg azt a feltevést, miszerint a hulladékok zöld listáján szereplő két anyagból összetevődő hulladékra is alkalmazni kell az említett listán szereplő hulladékokra meghatározott rendszert, amennyiben nem túl nagy a környezetszennyezés veszélye, illetve amennyiben lehetséges a szóban forgó különböző anyagokat ésszerűen újrahasznosítani.

41 Nem moshatjuk egészen egyszerűen egybe az említett bevezető mondatban meghatározott esetet, miszerint egy adott hulladék „más" anyaggal „szennyezett", azzal az esettel, amikor egy hulladék két olyan anyagból tevődik össze, amelyek alapvető alkotóelemei.

42 Tekintettel a fenti megfontolásokra azt a választ kell adni a második és a harmadik kérdésre, hogy a 259/93 rendeletet úgy kell értelmezni, hogy azon körülményből, miszerint egy hulladék két olyan anyagból tevődik össze, amelyek mindketten szerepelnek az e rendelet II. mellékletében meghatározott hulladékok zöld listáján, nem következik az, hogy az említett rendelet alapján az utóbbi listán szereplő hulladékokat illetően létrehozott rendszer alkalmazandó az említett összetett hulladékra.

A költségekről

43 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) **A 2001. december 28-i 2557/2001/EK bizottsági rendelettel módosított, az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladékszállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló, 1993. február 1-ji 259/93/EGK tanácsi rendelet II. mellékletében szereplő hulladékok zöld listájának GC 020 kódját úgy kell értelmezni, hogy az csak abban az esetben vonatkozik a huzalokra, ha azok elektronikai alkatrészekből származnak.**

2) **A 2557/2001 rendelettel módosított 259/93 tanácsi rendeletet úgy kell értelmezni, hogy azon körülményből, miszerint egy hulladék két olyan anyagból tevődik össze, amelyek mindketten szerepelnek az e rendelet II. mellékletében meghatározott hulladékok zöld listáján, nem következik az, hogy az említett rendelet alapján az utóbbi listán szereplő hulladékokat illetően létrehozott rendszer alkalmazandó az említett összetett hulladékra.**

Aláírások